

Aan de raad van de gemeente
LEIDSCHENDAM-VOORBURG

**Leidschendam-
Voorburg**

Datum 11 november 2025
Nummer 4495
Onderwerp Raadsbrief Beantwoorden schriftelijke vragen van de ChristenUnie over dak- en thuisloosheid

Portefeuillehouder Wethouder Bremer

1. Aanleiding

Door de fractie van de ChristenUnie zijn schriftelijke vragen gesteld over dak- en thuisloze mensen. In deze raadsbrief worden deze vragen beantwoord.

2. Inhoudelijke uiteenzetting

1. Vraag 1: Op welke manier wil het college toewerken naar 0 mensen die dak- en thuisloos zijn in Leidschendam-Voorburg? En op welke manier wil het college op korte termijn toewerken naar 0 kinderen die dak- en thuisloos zijn in onze gemeente?

Antwoord: Het is natuurlijk verschrikkelijk dat er überhaupt inwoners dak- en thuisloos zijn. Het streven naar nul dak- en thuisloze personen binnen de gemeente Leidschendam-Voorburg is ook de doelstelling van de gemeente Leidschendam-Voorburg, maar het is wel een ambitieuze doelstelling. Uiteraard richt het college zich erop om dak- en thuisloosheid zoveel mogelijk te voorkomen en wanneer deze situatie zich toch voordoet, ervoor te zorgen dat betrokkenen zo snel mogelijk beschikken over passende huisvesting. Dit wordt onder andere in vraag 2 nader toegelicht.

2. Vraag 2: Het college zegt in te zetten op vroegsignalering, toch zijn er in onze gemeente 130 personen, waaronder 26 kinderen die dak- en thuisloos zijn. Is het college van mening dat de vroegsignalering voldoen functioneert? Waar kan het beter? En is het college voornemens om deze verbeteringen door te voeren?

Antwoord: Het college voert vroegsignalering, onder andere uit via Vroeg Eropaf. Middels Vroeg Eropaf worden inwoners met onder meer betaalachterstanden van huurkosten benaderd met een hulpaanbod. In 2024 ontving de gemeente 4696 signalen en accepteerde ruim 50% van de inwoners met wie Vroeg Eropaf wederzijds contact had het hulpaanbod. Vroegsignalering draagt dus bij aan een hoge mate van zichtbaarheid van signalen die in sommige gevallen kunnen leiden tot dak- en thuisloosheid. Binnen de huidige financiële en personele capaciteit zijn op dit moment geen mogelijkheden om de inzet verder te intensiveren. Daarnaast heeft de gemeente een actieve samenwerking met de twee grootste woningcorporaties om huisuitzettingen door betalingsachterstanden te voorkomen. Bij deze woningcorporaties is jaarlijks bijna geen sprake van huisuitzettingen. Vroegsignalering speelt in deze samenwerking een cruciale rol. Bij verhuurders in

het particuliere huursegment is vroegsignalering complexer. Sinds 2021 zijn zij wettelijk verplicht om huurachterstanden te melden bij de gemeente, maar in de praktijk doen zij dit beperkt. Hierdoor kan de gemeente niet altijd in een vroeg stadium optreden met een hulpaanbod. Om dit te verbeteren, wil de gemeente verhuurders meer op hun plichten en huurders meer op hun rechten wijzen. Daarnaast wordt regionaal verkend hoe gemeenten van elkaar kunnen leren en welke preventieve maatregelen gezamenlijk kunnen worden opgepakt, zoals bijvoorbeeld het opzetten van een campagne om huurders te wijzen op hun rechten. Deze onderwerpen, samen met andere thema's zoals preventie, uitstroom, spreiding van voorzieningen en het op orde brengen van de data, zijn opgenomen in het regionale uitvoeringsplan. Nadat het college dit plan heeft vastgesteld, wordt het naar verwachting begin 2026 ter informatie aan de raad toegezonden.

3. Vraag 3: Mensen die dak- en thuisloos zijn worden op dit moment vooral opgevangen in Den Haag. Welke rol ziet het college in de opvang van mensen die dak- en thuisloos zijn, als oplossing voor de dak- en thuisloze mensen in onze gemeente of de regio?

Antwoord: Mensen die dak- en thuisloos zijn, worden inderdaad op dit moment voornamelijk opgevangen in Den Haag omdat Den Haag centrumgemeente is voor maatschappelijke opvang. Het college ziet voor de gemeente Leidschendam-Voorburg een aanvullende rol in het bieden van tijdelijke huisvesting en ondersteuning aan inwoners die dak- of thuisloos zijn geraakt. Jaarlijks zijn er binnen de gemeente enkele noodwoningen beschikbaar voor gezinnen in deze situatie. Binnen de prestatieafspraken wordt momenteel onderzocht of het aantal noodwoningen kan worden uitgebreid, waarbij wel rekening wordt gehouden met de druk op het sociale huursegment en de beperkte mogelijkheden binnen het beschikbare gemeentelijk vastgoed. Daarnaast worden, zoals eerder toegelicht in de raadsbrief (iBabs 4448), kansen verkend om binnen specifieke projecten, bijvoorbeeld via flexwoningen of deelwoningen, extra huisvestingsruimte te realiseren voor personen die vallen binnen de ETHOS-categorieën.

4. Vraag 4: Is er regionaal sprake van wachtlijsten bij de verschillende opvangvormen (kortdurend, noodopvang, tijdelijk wonen en begeleid wonen)? En welke rol ziet het college om deze (eventuele) wachtlijsten weg te werken?

Antwoord: Regionaal bestaan er wachtlijsten bij verschillende vormen van opvang, zoals kortdurende opvang, noodopvang, tijdelijk wonen en begeleid wonen. Het college heeft hierop slechts beperkte directe invloed gezien het regionale karakter van deze taak, maar werkt binnen de regio intensief samen met de betrokken gemeenten en partners om de opvangcapaciteit waar mogelijk te vergroten.

Er wordt onder andere gekeken naar de uitbreiding van specifieke opvangvormen, zoals opvang voor zwangere vrouwen en extra voorzieningen voor gezinnen. Voor beschermd wonen vindt in 2026 een nieuwe aanbesteding plaats, waarbij tevens wordt onderzocht hoe het aanbod verder kan worden uitgebreid om de wachtlijsten te verkorten. Daarnaast richt het college zich

nadrukkelijk op preventie (zoals in het antwoord op vraag 2 aangegeven), met als doel te voorkomen dat kwetsbare inwoners in een situatie van dak- of thuisloosheid terechtkomen.

5. Vraag 5. Krijgen mensen die dak- en thuisloos zijn (volwassenen, gezinnen en kinderen) voorrang bij de toewijzing van sociale huurwoningen? Zo, nee overweegt het college om hierover in gesprek te gaan met de corporaties i.h.k.v. de lokale prestatieafspraken? Waarom wel of waarom niet?

Antwoord: Bepaalde groepen dak- en thuisloze mensen krijgen op dit moment voorrang bij de toewijzing van sociale huurwoningen. Het gaat hierbij onder andere om mensen die in zorg zijn en in aanmerking komen voor een zogenoemde *convenantwoning*. Dit betreft een beperkt aantal woningen per jaar. Daarnaast krijgen gezinnen met minderjarige kinderen die uit huis worden gezet eveneens voorrang bij de toewijzing. Daarnaast kunnen gezinnen met minderjarige kinderen aanspraak maken op een noodwoning. Voor deze gezinnen geldt echter geen recht op urgentie. Wanneer een dakloos gezin wordt aangemeld bij het Meldpunt Bezorgd en de betrokken zorgorganisatie, nemen de woningcorporaties contact op voor het toewijzen van een noodwoning en zo nodig in overleg met de gemeente. Het aantal beschikbare noodwoningen is momenteel nog beperkt. Het college gaat dit bespreken met de woningcorporaties in het kader van de lokale prestatieafspraken, omdat het belang wordt onderkend om voor deze gezinnen meer structurele huisvestingsoplossingen te realiseren.

In de Tweede Kamer wordt op dit moment, in het kader van het wetsvoorstel Versterking regie op de volkshuisvesting, gesproken over het toevoegen van de groep *'gezinnen zonder vaste verblijfplaats met minderjarige kinderen'* als aparte doelgroep. Slechts een beperkte groep dakloze mensen wordt met dit voorstel geholpen, namelijk degenen die recht hebben op maatschappelijke opvang. Het merendeel van de dakloze mensen valt daarbuiten, omdat zij uitsluitend een woonvraag hebben en daardoor als zelfredzaam worden beschouwd. Deze inwoners komen pas in beeld wanneer hun situatie verslechtert tot het moment dat zij niet langer zelfstandig kunnen functioneren.

In de recent vastgestelde Huisvestingsverordening is vastgelegd dat er sprake kan zijn van een weigeringsgrond wanneer gezinnen met minderjarige kinderen dakloos dreigen te worden, maar tijdelijk kunnen worden opgevangen in de noodopvang. Het college blijft samen met de woningcorporaties en regionale partners, verkennen welke mogelijkheden er zijn om binnen de bestaande regelgeving beter in te spelen op de huisvestingsbehoefte van dak- en thuisloze gezinnen die geen zorgvraag hebben, maar uitsluitend een woonvraag. Tegelijkertijd wordt onderkend dat het verlenen van extra voorrang ook risico's met zich meebrengt. Door het toenemende aantal scheidingen zou een groter aantal inwoners aanspraak kunnen maken op deze regeling, wat de druk op het toch al schaarse aanbod van sociale huurwoningen verder vergroot. Dit zou ertoe kunnen leiden dat reguliere woningzoekenden nog langer moeten wachten op passende huisvesting.

6. Vraag 6: Wordt het principe 'wonen eerst (Housing First) toegepast, waarbij mensen eerst een eigen woning krijgen met begeleiding? Waarom wel of niet?

Antwoord: Ja, het principe 'Wonen eerst' (Housing First) wordt sinds 2018 toegepast in onze gemeente. De uitvoering van Housing First ligt bij het Leger des Heils, dat dit aanbiedt binnen de kaders van de bestaande convenantafspraken met de gemeente.

burgemeester en wethouders van Leidschendam-Voorburg,

R.J. den Haan
secretaris

M.W. Vroom
burgemeester